

Arrest

nr. 287 875 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren in X op X 1993 (u corrigeerde dit tijdens uw persoonlijk onderhoud naar 1998). U behoort tot de etnische groep Igbo en bent christen. U spreekt Engels, Yoruba en Igbo. Uw moeder zag u voor het laatst toen u vier jaar oud was en uw vader overleed toen u zes jaar oud was. Hierdoor groeide u op bij uw grootmoeder langs vaderszijde. Na uw middelbare school te hebben afgewerkt verhuisde u in 2016 naar Osun state om aan de Ilesha College of Education te studeren.

U vreest een terugkeer naar Nigeria omwille van uw geaardheid. U ontdekte uw aantrekking tot mannen terwijl u op de middelbare school zat. U praatte hier op dat moment over met uw grootmoeder.

Uw grootmoeder vertelde u dat u uzelf moest zijn maar dat niet iedereen in Nigeria hier zo over zou denken. Toen u naar de Ilesha College of Education ging leerde u in uw tweede semester een andere student genaamd S. kennen (bij DVZ werd deze naam genoteerd als Su.). U startte een relatie met hem van twee jaar. Tijdens uw tweede jaar aan de Ilesha College of Education werden u en S. verzocht naar het kantoor van de decaan te gaan. Door de decaan werden jullie geconfronteerd met het feit dat er geruchten rondgingen dat u en S. een relatie zouden hebben. U bekende op dat moment dat u en S. een relatie hadden aan de decaan. Hierdoor kregen jullie een brief waarin stond dat jullie de Ilesha College of Education dienden te verlaten. U werd hierna anders behandeld door uw gemeenschap. U verhuisde terug naar Lagos en probeerde aan de University of Lagos te gaan studeren. Echter werd u op deze school afgewezen omwille van uw geaardheid. U sprak met uw voetbalcoach over uw geaardheid. Hij hielp door een kans te creëren om in het buitenland voetbal te gaan spelen. Zo kreeg u de kans om naar Oekraïne te reizen.

Uw coach zorgde voor het nodige papierwerk en in juli 2019 reisde u legaal met een paspoort en een visum type C per vliegtuig naar Oekraïne. Toen de oorlog in Oekraïne startte reisde u met uw paspoort door Hongarije en Duitsland om op 29 maart 2022 in België te arriveren. Op 6 april 2022 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw geboortecertificaat (met geboortedatum 1998), (2) een kopie van uw paspoort afgegeven op 08/02/2018 in Ikeja, Lagos, (3) een kopie van uw visum type C afgegeven op 14/06/2019 op de Oekraïense ambassade in Abuja, (4) een afwijzingsbrief van de decaan van de Ilesha College of Education uit 2015, (5) een afwijzingsbrief uit van de University of Lagos uit 2016 en (6) een brief van de Nigeriaanse autoriteiten waarin uw geboortedatum gecorrigeerd wordt van 1993 naar 1998.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo verklaart u uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie. U geeft aan dat dit ook de reden is waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria. Echter uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op ‘vervolging’ of op het ‘lijden van ernstige schade’ zou lopen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

U slaagde er allesbehalve in om voor het Commissariaat-generaal aannemelijk te maken als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse te hebben geleefd en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd.

U verklaart namelijk dat u op veertien- of vijftienjarige leeftijd ontdekte dat homoseksualiteit illegaal was in Nigeria. U las dat op homoseksualiteit in Nigeria veertien jaar gevangenisstraf staat en dat u er zelfs voor vermoord kan worden door de bevolking van Nigeria (notities persoonlijk onderhoud. (NPO) dd. 29.08.2022, p. 12). U verklaart bovendien dat familie van iemand die wordt betraapt eveneens kan worden gestraft (NPO dd. 29.08.2022, p. 14). Echter staat verschillende acties die u ondernam na uw vijftien jaar haaks op het feit dat u op de hoogte was dat homoseksualiteit illegaal is in Nigeria en dat u er in sommige gevallen voor zou kunnen worden vermoord door Jungle Justice. Toen u veertien jaar oud was vroeg u op hypothetische wijze aan uw vrienden van de middelbare school, genaamd D. en J., wat hun reactie zou zijn indien u homoseksueel zou zijn. Ze zeiden u dat ze geen vrienden meer met u zouden willen zijn indien u homoseksueel zou zijn. Op dat moment was u bang (NPO dd., p. 8-9). Echter besliste u op zestienjarige leeftijd om toch aan J. te vertellen over uw geaardheid, ook al was u reeds op de hoogte dat hij het een schande vond en dat hij van mening was dat homoseksualiteit niet zou mogen bestaan in Nigeria (NPO dd. 07.10.2022, p. 9). **Uw coming out tegenover J. staat volledig haaks op het feit dat u op de hoogte was van zijn mening over homoseksualiteit en dat u in de tussentijd had ontdekt dat dat homoseksualiteit illegaal is in Nigeria en dat u er door de medebevolking voor zou kunnen vermoord worden als het wordt ontdekt.**

Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen in dit kader wordt gestaafd door uw bewering dat u ook tegen uw voetbalcoach vertelde over uw geaardheid, zonder te weten hoe hij hierop zou reageren, of wat zijn mening over homoseksualiteit in het algemeen was. Buiten het feit dat u vóór u aan uw coach over u geaardheid vertelde reeds op de hoogte was in welke mate homoseksualiteit strafbaar was in Nigeria, was u eerder weggestuurd van de Ilesha College of Education omwille van uw geaardheid. Door uw coach op de hoogte te brengen van uw geaardheid liep u ook het risico om niet meer welkom te zijn bij uw voetbalteam. Dit staat haaks op het feit dat u droomde van een voetbalcarrière (NPO dd. 07.10.2022, p. 17). **Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u het dermate grote risico zou nemen om uw voetbalcoach te vertellen over uw homoseksualiteit terwijl niet enkel uw voetbalcarrière maar ook uw vrijheid en in het ergste geval uw leven op het spel stond.**

Verder kan hier nog aan worden toegevoegd dat u wanneer u naar het bureau van de decaan van de Ilesha College of Education werd geroepen en werd geconfronteerd met het feit dat er geruchten rondgingen van een relatie tussen u en S., u simpelweg alles toegaf. Hierbij dient nogmaals te worden opgemerkt dat u reeds op de hoogte was van de risico's van homoseksualiteit in Nigeria. Toch zou u ervoor gekozen hebben om alles waarvan u werd beschuldigd zomaar toe te geven aan de decaan. Ook al wist u dat het enkel om beschuldigingen ging, en dat er geen bewijs was van de relatie tussen u en S.. S. probeerde u er zelfs voordat u naar de decaan ging van te overtuigen om alles te ontkennen. U zei hem dat u dit niet ging doen. Wanneer u alles toegaf aan de decaan sloot S. zich echter aan bij uw bekentenis. Na het verlaten van het kantoor van de decaan beslisten jullie om hand in hand naar buiten te lopen terwijl er volgens u veel mensen waren die jullie hebben gezien (NPO dd. 07.10.2022, p. 18-19). Als gevolg van deze bekentenissen werden zowel u als S. verzocht de Ilesha College of Education te verlaten. **Uit uw eigen gedrag blijkt dan ook een flagrant gebrek aan enig risicobesef, deze vaststellingen dragen dan ook alleen maar bij tot de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met S., de onaannemelijkheid dat u als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse zou hebben geleefd, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit in ernstige mate wordt ondermijnd.**

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart u tijdens uw relaas op het CGVS dat u in 2019 een brief van de Ilesha College of Education ontving waarin staat dat u niet langer welkom bent op deze school omwille van uw geaardheid (NPO dd. 07.10.2022 p. 7), terwijl op de brief die door u werd neergelegd wordt vermeld dat deze werd opgesteld op 25 september 2015. Wanneer er wordt gevraagd waarom u verklaart dat deze werd opgesteld in 2019 terwijl er 2015 op de brief zelf staat repliceert u dat u veel aan uw hoofd heeft. Dit is echter geen afdoende verklaring waarom er vier jaar verschil zit tussen het jaar op de brief en het jaar uit uw verklaringen wanneer de gebeurtenissen zouden hebben plaatsgevonden. Voorts verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u vertelde over uw geaardheid tegen een vriend en dat u vervolgens van school werd gestuurd. Hij vertelde het namelijk tegen al uw vrienden. Vervolgens nam niemand van uw vrienden hun telefoon nog op (NPO dd. 29.08.2022, p. 13). Echter moest u er tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud aan herinnerd worden dat u had verklaard dat u tegen een vriend uw geaardheid bekend maakte en hij dit doorvertelde aan al uw andere vrienden (NPO dd. 07.10.2022, p. 12).

U verklaart op dat moment dat de naam van de vriend aan wie u vertelde over u homoseksualiteit D. is (NPO dd. 07.10.2022, p. 13). Later tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud moest u opnieuw herinnerd worden aan uw eerdere verklaringen over D.. U herkent zijn naam zelfs niet meer wanneer de protection officer deze vermeldt (NPO dd. 07.10.2022, p. 22). **Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.**

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw geboortecertificaat (met geboortedatum 1998), (2) een kopie van uw paspoort afgegeven op 08/02/2018 in Ikeja, Lagos, (3) een kopie van uw visum type C afgegeven op 14/06/2019 op de Oekraïense ambassade in Abuja, (4) een afwijzingsbrief van de decaan van de Ilesha College of Education uit 2015, (5) een afwijzingsbrief uit van de University of Lagos uit 2016 en (6) een brief van de Nigeriaanse autoriteiten waarin uw geboortedatum gecorrigeerd wordt van 1993 naar 1998. Het eerste, tweede, derde en zesde document bevatten enkel gegevens over uw identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. Over de twee afwijzingsbrieven dient te worden opgemerkt dat in geval van Nigeria documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben, en dat zij dienen te worden vergezeld van geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Sterker nog, uw verklaringen zijn in tegenstrijd met de afwijzingsbrieven die u neerlegt, hetgeen hierboven reeds werd aangekaart.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er

voor burgers in de deelstaten Lagos en Osun actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Lagos en Osun aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12 september 2022 en op 19 oktober 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel worden de volgende schendingen ingeroepen:

“Schending van artikel 48/3 tot 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève;
Schending van artikel 3 en 13 EVRM;
Schending van artikel 4 van de KwalificatieRichtlijn;
Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen;
Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;
Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel;”.

Verzoeker stelt in zijn argumentatie wat volgt:

“1.1. De weerlegging van de aangevoerde argumenten in de bestreden beslissing

1.1.1. Het kwetsbaar profiel

Er dient vooreerst te worden ingegaan op het specifiek profiel van verzoeker aangezien deze bemerkingen implicaties hebben voor de analyse van het dossier.

Verzoeker groeide als enig kind op bij zijn oma. Zijn vader, met wie hij een goede relatie had, overleed toen hij 6 jaar oud was en zijn moeder liet hem achter. Hij herinnert zich een laatste bezoekje op zijn 4 jaar en daarna niets meer... (p. 5-6 GV I). Ook zijn grootvader was er niet voor hem: hij kwam soms op bezoek maar had een andere vrouw dan zijn oma.

Verzoeker is opgegroeid zonder familiale structuur en ouders als vertrouwenspersonen. Hij had bovendien geen vaderfiguur in zijn leven.

Bovendien kende zijn grootmoeder gezondheidsproblemen, wat meerdere verhuizen veroorzaakte.

Daarnaast ging verzoeker ook een tijdlang niet naar school omdat er geen geld genoeg was (p. 5-6 GV II).

Het hoeft geen betoog dat deze omstandigheden allerm minst gunstig zijn voor het psychologisch welzijn van een kind.

Verzoeker reisde recent naar Oekraïne om zijn problemen in Nigeria te ontvluchten. Daar maakte hij de oorlog mee die hem, bij het naderen van de bombardementen, verplichtte om opnieuw te vluchten en zich elders op te richten, omstandigheid waar niet licht over kan gegaan worden.

Deze belevenissen vertelt hij op een doorleefde en emotionele manier tijdens het GV I (p. 8).

Deze ervaringen zijn op zijn minst traumatiserend te noemen en hebben uiteraard gevolgen op hoe verzoeker zich gedraagt, omgaat met de asielpprocedure, zich uitdrukt, zijn niveau van angst en stress en weerstand tot de druk van de procedure en vereisten van de CGVS.

1.1.2. De niet-betwiste elementen

De bestreden beslissing geeft aan dat volgende elementen niet betwist worden:

- De identiteit en afkomst van verzoeker
- Het feit dat hij opgroeide zonder ouders, bij zijn oma
- Zijn voetbalcarrière
- Zijn verblijf in Oekraïne

Dit versterkt considerabel de geloofwaardigheid van het dossier én van verzoeker.

1.1.3. De betwiste elementen

Verwerende partij trekt de seksuele geaardheid van verzoeker in vraag en baseert zichzelf op volgende elementen hiervoor:

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij als homoseksuele man in een homofobe maatschappij heeft geleefd zoals Nigeria
- Er zouden egenstrijdigheden zijn tussen de opeenvolgende verklaringen

Verwerende partij argumenteert inderdaad slechts op voorgaande twee aspecten om de homoseksualiteit van verzoeker in vraag te stellen en levert een opmerkelijke korte beslissing van 3 en een half pagina's in om dit te motiveren.

Er dient ingegaan te worden op elk van deze aspecten.

a) Belevens homoseksualiteit in Nigeria

Verwerende partij meent dat verschillende acties van verzoeker haaks staan op het feit dat verzoeker op de hoogte was dat homoseksualiteit illegaal was in Nigeria.

Zij baseert zich hiervoor vooreerst op het feit dat verzoeker over zijn geaardheid verteld aan zijn vriend, J. en aan zijn voetbalcoach.

Men kan niet anders dan vaststellen dat dit argument toch zeer lichtzinnig, weinig overtuigend en allesbehalve doorslaggevend is om een weigering van vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming te staven bedoeld voor een Nigeriaanse homoseksueel afkomstig van een streek waar zijn geaardheid wordt gestraft met 14 jaren in de gevangenis.

Bovendien vloeit een dergelijk gedrag en beslissingen (omde geaardheid met iemand te delen of niet) uitsluitend voort uit een subjectieve manier van beleven. Men herinnert verwerende partij dat verzoeker opgroeide zonder familiale structuur, bij zijn oma, zonder broers of zussen, zonder vaderfiguur. Het is niet vreemd in dergelijke context, dat verzoeker, die trouwens aangaf weinig vrienden te hebben, zeer close was met J. en de drang voelde om over zijn recente ontdekking en 'probleem' te praten.

Verzoeker haalt specifiek aan in zijn GV II dat J. degene was die hij in vertrouwen nam. J. had hem immers ook over hemzelf verteld. "Als we problemen hadden konden we dat altijd tegen elkaar vertellen" (p. 9 GV II).

Het feit dat hij zijn geaardheid met zijn beste vriend deelde is dus verre van verrassend.

Verzoeker had bovendien weinig vertrouwenspersonen tot wie hij zich kon wenden met deze levensbelangrijke bewustwording die hem diep raakte.

Wie is verwerende partij dan om vooroordelen te uiten over aan wie verzoeker besloot dit te vertellen en op welke manier hij besloot hiermee om te gaan?

Hetzelfde geldt voor de voetbalcoach die toch wel zeer manifest een vaderfiguur (de enige) vormde voor verzoeker en verzoeker hem zo in vertrouwen nam om hem te helpen.

Het kan verwerende partij niet ontgaan dat een voetbalcoach notoir meestal een vertrouwens- en referentiepersoon inhoudt voor de jongemannen die met hem trainen. Er is vaak sprake van een coach bij sporten van hoog niveau met een hoog aantal trainingen en dus onvermijdelijk een hechte relatie tussen de coach en zijn leerlingen. In die omstandigheden is een vertrouwelijk gesprek een hulpkreet vanwege verzoeker ten aanzien van zijn coach allesbehalve verdacht en eerder volledig aannemelijk.

Verzoeker wist dat de coach het beste voor had met hem.

Bovendien is duidelijk op basis van verzoekers verklaringen dat hij zijn coach aansprak over zijn geaardheid op een moment waarop hij radeloos en verloren was. Hij was hopeloos: "[...]p. 10 GV I [...] (p. 12 GV I).

Verwerende partij lijkt volledig abstractie te doen van de verklaringen van verzoeker die nochtans éénduidig zijn.

Verwerende partij tracht daarnaast haar twijfels te baseren op het feit dat verzoeker toegaf aan zijn decaan een liefdesrelatie te onderhouden met S.. In feite kadert deze toegeving perfect en zonder verrassing in het discours en de attitude van verzoeker. Deze laatste verklaarde immers ontelbare keren tijdens de persoonlijke onderhouden hoe belangrijk het was voor hem om zichzelf te zijn, om zich niet anders te gedragen, om zich niet anders voor te doen en om zijn geaardheid niet te verstoppen. S. en hemzelf hadden zelfs besloten hand in hand het lokaal van de decaan buiten te gaan. Dit is exact het moedige gedrag dat verzoeker wenste te handhaven sinds enige tijd. Hij wou opkomen voor zichzelf.

Dit blijkt zeer duidelijk bij het lezen van verzoekers verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Hij vertelt hoe de decaan riep maar hij resoluut zei dat dit was wie hij was en dat hij voor niemand ging veranderen. Hij geeft aan hoe kwaad en geschokt hij was na dit gesprek (p. 10 GV I).

In tegenstelling tot wat verwerende partij hiervan foutief interpreteert, houdt dit gedrag geen gebrek aan risicobesef in. Verzoeker is immers perfect op de hoogte van het gevaar van homoseksualiteit in Nigeria. Hij citeert uit het hoofd wat de sancties zijn voor zulk een gedrag en is uitstekend geïnformeerd over de 14-jarige gevangenisstraf, de Jungle Law, de mogelijke moord vanwege de bevolking, de schande voor de familie maar ook de bestraffing van deze laatste.

Verzoeker is zich bewust van wat homoseksualiteit met zich meebrengt in Nigeria maar kan zich maar niet verzoenen met het feit dat hij zijn eigen geaardheid moet onderdrukken.

Is een dergelijke manier van denken zodanig vreemd? Hoewel verwerende partij tijdens de onderhouden beweert te weten dat het onderwerp delicaat is, getuigt zij van bitter weinig psychologisch inzicht en blijft manifest vastklampen aan een steriele onaangepaste vragenstelling en analyse.

Een seksuele geaardheid maakt deel uit van de persoonlijke integriteit en persoonlijkheid. Het is zodanig inherent aan het persoon dat dit onmogelijk kan worden verstoep of onderdrukt. Een onderdrukking of abstractie maken van dit zijn kan devastant zijn voor de persoon in kwestie en enorm psychologisch leed met zich meebrengen.

Dit in acht genomen doet het ernstig de wenkbrauwen fronsen dat verwerende partij zelfs suggereerde dat het beter had geweest voor verzoeker om niets te zeggen tegen de decaan en zijn seksualiteit te verbergen (p. 18 GV II).

Een risicobesef hebben staat helemaal niet gelijk aan het verstoppen of onderdrukken van een seksuele geaardheid. Risicobesef en weigeren om zich anders voor te doen dan dat men is, is niet incompatibel.

b) Tegenstrijdigheden

Waar verwerende partij beweert dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld, dient te worden vastgesteld dat dit in feite slechts over één tegenstrijdigheid gaat, dat bovendien enkel een situering in de tijd betreft.

Verzoeker verklaarde inderdaad dat de brief van Ilesha College of Education opgesteld werd in 2019, terwijl de correcte datum 2015 is.

Verzoeker vergiste zich, maakte een fout, was vermoeid.

Dat blijkt ook uit zijn verklaringen tijdens het GV II: "[...]" (p. 6 GV). Hij herhaalt dit opnieuw op p. 7 GV II. Men merkt meteen dat verzoeker in een andere mindset is dan het eerste interview.

Het was zodanig opmerkelijk dat zelfs de advocaat tussenkwam om dit aan te geven:

Advocaat: Mag ik even tussenkomen. Ik moet eerlijk zeggen. Ik zeg dit nooit in andere dossiers.

[...](p. 13 GV II)

Dit in acht genomen blijft de aangehaalde tegenstrijdigheid (die dus enkel een jaartal betreft) geïsoleerd en menselijk.

In tegenstelling tot wat verwerende partij tracht voor te stellen, is er absoluut geen sprake van meerdere tegenstrijdigheden die zodanig verdacht zijn dat tot de ongeloofwaardigheid van het hele relaas zou moeten worden besloten.

Het enige andere element waarmee verwerende partij op de proppen komt betreft de vriend D. aan wie verzoeker zijn geaardheid vertelde. Verwerende partij beweert dat tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verzoeker moest herinnerd worden aan zijn verklaringen hieromtrent.

Men merkt op dat verzoeker reeds verklaarde zeer weinig contact te hebben met deze vriend (p. 7 GV I).

Dezelfde bemerkingen als voordien diene voor dit argument te worden gemaakt.

Ten eerste is dit gegeven geen tegenstrijdigheid. Ten tweede benadrukt men dat verzoeker zich niet ok voelde tijdens het tweede persoonlijke onderhoud. Hij was moe, gestresseerd en in paniek. Onder de druk begon hij de belevenissen, de data en namen door elkaar te halen.

Opnieuw is dit eerder menselijk en gelinkt aan de stress veroorzaakt door de asielprocedure dan een intentionele tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van het relaas in twijfel zou brengen.

Indien Uw Raad meent deze redenering niet te kunnen volgen, dient men op zijn minst te erkennen dat de aangehaalde tegenstrijdigheden zodanig verwaarloosbaar zijn en niet de essentiële kern van het relaas betreffen dat dit onmogelijk een gegrond argument kan inhouden om een bescherming te weigeren.

Om al deze redenen blijft de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen onaantast.

Samengevat, komt verwerende partij niet verder dan deze subjectieve argumenten waarvan de combinatie op geen enkele manier ernstig genoeg is om een weigering van bescherming te verantwoorden.

Zij verliest uit het oog of vermeldt intentioneel niet dat verzoeker in feite alle vereisten ontmoet die gewoonlijk toegepast worden op dossiers omtrent seksuele geaardheid.

Inderdaad, verzoeker is in staat aan te geven:

- en uit te leggen hoe hij zijn seksuele geaardheid ontdekte

- welke eerste relaties met mannen hij ervaarde (en hoe zijn enige relatie met een meisje na de Prom Night niet goed voelde)

- welke sancties en wetbepalingen bestaan betreffende homoseksualiteit in Nigeria
- de homofobe context van Nigeria te beschrijven
- hoe hij gediscrimineerd en uitgesloten werd omwille van zijn geaardheid, o.a. aan de hand van documenten waarvan de authenticiteit op geen enkel moment in vraag wordt gesteld in de bestreden beslissing (nl. afwijzingsbrief van de decaan van Ilesha College of Education en afwijzingsbrief van University of Lagos).

Een ander concreet voorbeeld hiervan wordt besproken op p. 14 GV I: [...]

- wat zijn gevoelens waren doorheen al de fases van zijn seksualiteit en levert doorleefde verklaringen die allesbehalve als oppervlakkig, ingestudeerd of ongeloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Een concreet voorbeeld hiervan is op welke manier verzoeker zijn relatie met S. beschrijft: [...]

- Relaties buiten land van afkomst: verzoeker vermeldt relaties in Oekraïne met K., J. en Y. alsook met D. in België (p. 24 Gv II)

Omwille van de verwaarloosbare argumenten van verwerende partij om haar weigering te staven, maar ook de numereuze positieve en overtuigende elementen van verzoekers' relaas, dient men zijn homoseksualiteit en de hieruit voortvloeiende vervolging als geloofwaardig te beschouwen of tenminste aan verzoeker het voordeel van twijfel gunnen.

1.1.4. Het voordeel van twijfel

[...]

1.2. De vervolgingsgrond

Op grond van Art. 1, A, §2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, Genève, 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag) en Art.48/3, §2 Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), kan men vaststellen dat verzoeker vervolgd wordt op basis van zijn toebehoren tot een sociale groep (homoseksuelen).

[...]

Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van zijn seksuele geaardheid.

Hij vreest het optreden van de Nigeriaanse autoriteiten die notoir homofoob zijn.

Verwerende partij trekt niet in twijfel dat Nigeria bijzonder homofoob is, waaruit kan besloten worden dat de eigen autoriteiten geen bescherming kunnen bieden voor verzoeker.

Verzoeker heeft aannemelijk gemaakt doorheen zijn verklaringen dat hij homoseksueel is en dat hij een reëel risico tot schade loopt in Nigeria.

De verklaringen over bepaalde evenementen die verzoeker beleefde in het kader van zijn homoseksualiteit zijn gedetailleerd en geloofwaardig.

Hij heeft doorheen het verhoor met duidelijkheid en een doorleefd karakter aangegeven hoe hij zijn seksualiteit ontdekte, hoe hij relaties aanging doorheen zijn schoolperiode, hoe hij er met niemand over kon praten hoewel hij die nood wel voelde, hoe hij weigerde zich anders voor te doen dan wie hij was, hoe hij zijn coach en vriend vertrouwde,...

2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE: DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING KRACHTENS ARTIKEL 48/4 VAN DE VREEMDELINGENWET

Overwegende dat het past verzoekende partij het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen, omdat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het voorwerp zal zijn van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen;

[...]

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens verschillende methoden heeft uiteengezet om het bewijs te leveren van het reëel risico op vrijheidsberoving of het ondergaan van onmenselijke behandelingen; [...];

Dat verzoekende partij in casu gezien de situatie in Nigeria, in het bijzonder voor homoseksuelen, en alle elementen behandeld in vorige hoofdstukken een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing loopt;

Dat bijgevolg de criteria ontwikkeld door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens vervuld zijn;

Dat het bijgevolg gepast voorkomt om de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoeker.

3. IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE: VERNIETIGING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

[...].

2.2. Bij aanvullende nota van 11 april 2023 brengt verzoeker documenten bij over zijn schoolparcours, namelijk bewijzen van betalingen ('school fees')

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker voert aan dat hij een kwetsbaar profiel heeft omdat hij is opgegroeid zonder familiale structuur en ouders. Verzoeker ging ook een tijdlang niet naar school. Ingevolge de bombardementen diende hij tevens Oekraïne te ontvluchten.

Inzake verzoekers verwijzing naar zijn profiel blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas dat verzoeker in juli 2019 naar Oekraïne reisde in het kader van zijn voetbalcarrière en hij Oekraïne verliet na de inval door Rusland. Daargelaten dat verzoekers geschetste familiale situatie zich op het eerste zich niet onderscheidt van andere Nigerianen wiens ouders op jonge leeftijd het kerngezin verlaten, blijkt dat verzoeker zich zonder noemenswaardige moeilijkheden zijn voetbalcarrière in Oekraïne kon beleven. De vaststellingen dat hij zich zonder problemen professioneel staande houdt binnen een concurrentiële omgeving als de voetbalwereld én dit in een voor hem onbekend land, zijn manifeste aanduidingen dat verzoeker zelfredzaam is en bijgevolg in de mogelijkheid is om zijn volledige medewerking te verlenen aan de vereisten van een procedure inzake het verzoek om internationale bescherming.

5. Verzoeker voert aan dat hij homoseksueel geaard is en om die reden een vrees voor vervolging heeft.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

6. Verzoekers relaas over zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid ontbeert echter geloofwaardigheid. Na de kennisname van de elementen in het dossier blijkt:

- het is niet plausibel dat verzoeker tegen zijn voetbalcoach vertelde over zijn voorgehouden geaardheid aangezien hij hoegenaamd niet wist hoe de trainer hierop zou reageren noch welke opvatting hij had over homoseksualiteit. Verzoekers verweer inzake de coach als ‘vaderfiguur’ is niet aannemelijk aangezien hij geen enkel ander element aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat deze coach verzoeker op andere periodes in zijn leven bijstond. In de homofobe Nigeriaanse samenleving - en de viriele omgeving van het voetbal waar outing op zich reeds als problematisch wordt ervaren - is het ongeloofwaardig dat verzoeker dergelijk risico nam om niet meer aanvaard te worden bij zijn voetbalteam. Dit klemt des te meer omdat niet enkel zijn voetbalcarrière maar ook zijn (sociaal) leven hierdoor in het gedrang zou kunnen komen.
- verzoekers verklaringen dat hij een relatie toegaf wanneer hij naar het bureau van de decaan van de Ilesha College of Education werd geroepen en werd geconfronteerd met het feit dat er geruchten rondgingen van een relatie tussen verzoeker en S., zijn niet aannemelijk. Te dezen dient te worden vastgesteld dat (i) het enkel beschuldigingen betroffen zonder enig begin van bewijs was inzake een relatie, (ii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker het kantoor van de decaan verliet terwijl hij hand in hand naar buiten liep met S. omdat hij op school “iemand belangrijk” was omdat hij voetbalde (NPO d.d. 07.10.2022, p. 18-19), (iii) verzoeker verklaarde bij verweerder dat hij in 2019 een brief van de Ilesha College of Education ontving met de melding dat hij niet meer welkom is op deze school omwille van zijn

geaardheid (NPO d.d. 07.10.2022 p. 7), terwijl de bijgebrachte brief gedateerd is op 25 september 2015, (iv) de niet-gehandtekende brief van Ilesha College of Education van 25 september 2015, daargelaten de nagenoeg onbegrijpelijke inhoud van de eerste twee zinnen, enkel melding maakt van “*Dear Stephen*” en voor het overige geen enkele aanduiding inzake een persoonsgegeven of adres van verzoeker bevat.

- verzoeker verklaart tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij over zijn geaardheid sprak met een vriend en dat hij vervolgens van school werd gestuurd; deze vriend vertelde het immers tegen al zijn vrienden met als gevolg dat niemand van de vrienden nog hun telefoon beantwoordde (NPO d.d. 29.08.2022, p. 13). Deze verklaringen zijn inconsistent met deze tijdens het tweede persoonlijk onderhoud tijdens hetwelk hij moest herinnerd worden dat hij had verklaard dat hij tegen een vriend ‘D.’ zijn geaardheid bekend maakte en hij dit doorvertelde aan al uw andere vrienden (NPO d.d. 07.10.2022, p. 12 - p. 13) terwijl hij later tijdens hetzelfde tweede persoonlijk onderhoud moest herinnerd worden aan zijn eerdere verklaringen over D. en deze naam zelfs niet meer herkent wanneer de protection officer deze naam herhaalt (NPO d.d. 07.10.2022, p. 22).

- de brief van de University of Lagos van 13 maart 2016 (map documenten) betreft een ‘admission refusal’; het betreft wederom een brief zonder handtekening gericht aan ‘Stephen U.A’ zonder verdere uitwerking van identiteits- of contactgegevens zodat aan deze brief geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend.

- verzoeker vermeldt dat hij relaties had buiten Nigeria, met name drie relaties in Oekraïne en één in België. Verzoeker brengt echter geen begin van bewijs bij inzake deze voorgehouden relaties.

De voorstaande concrete en pertinente elementen doen de Raad besluiten dat aan verzoekers voorgehouden relaas inzake zijn geaardheid geen geloof kan worden gehecht. De stukken bij aanvullende nota van verzoeker betreffen slechts bewijzen van betalingen aan scholen in het kader van zijn studies en hebben geen *nexus* met het voorgehouden relaas.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten inzake zijn identiteit zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden herhaald – bovenop de hogere vaststelling dat zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig is – dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaten Lagos en Osun geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS